

твърдѣ добро или твърдѣ зло.“ Въ него нѣмало щене кѣмъ тѣзи искусства и науки, които служатъ само за удоволствие, като правятъ раскошь на образованность та, тѣй на примѣръ, въ музыка та той былъ съвсѣмъ неукъ. Случило се като былъ на-гости подали му лира и го молили по примѣра на други тѣ да посвири и той нѣщо; но той се отказалъ и рекълъ: „Азъ не знамъ да свирѣхъ съ лира, но мислѣхъ, че ималъ искусство да прославѣхъ и да възвеличѣхъ господарство то.“ Сички тѣ му помыслы и желанія клонели кѣмъ воинско дѣло, кѣмъ управленіе то на господарство то, — и все, що се относяло кѣмъ туй, то му было ревностно неотстъпно занятіе. Жажда та за слава топяла сърце то на тогози юноша; когато име то на Милтіада было въ уста та на сички тѣ, често гледали какъ Θεμισтокль са дълбоко замислялъ. Веднѣжъ го попытали за причина та на туй замисляне и той отговорилъ: „Паметникъ тѣ на Милтіадова та побѣда не ми дава да спѣхъ.“

Народъ тѣ мислялъ, че съ поразяванье то на варвары тѣ при Мараѳонъ война та е свършена; но Θεμισтокль не сподѣлялъ туй мнѣніе: нему напротивъ са виждало, че тѣзи побѣда на Аѳиняны тѣ была само начало на нова борба. Съ най голѣма вѣрность като разгледалъ, той съзналъ, че на Аѳиняны тѣ е необходимъ флотъ; Аѳиняны тѣ имали обычай да раздѣлятъ между гражданы тѣ дохода отъ единъ рудникъ. Θεμισтокль ги придумалъ да употребятъ този доходъ за направа на 300 гребны кораби, а предлогъ за туй поставилъ война та съ жители тѣ на съѣдствынния островъ Егина. По негова съвѣтъ, построили флотъ, който спаселъ свобода та на Гръція.

Когато Кееркеъ потеглилъ противъ Гръція, Аѳиняны тѣ проводили въ Делфы скороходець да искать съвѣтъ отъ бога. Оракулъ тѣ имъ повелѣлъ — *да са защитавашъ задъ дървени стѣбны*. Между Аѳиняны тѣ произлѣзла голѣма препирня за смисъла на изреченіе то на делфійскія оракулъ, но проицателный тѣ Θεμισтокль